

Redeeming Hostages in Jewish Law

Babylonian Talmud Gittin 45a

Mishna: Captives should not be redeemed for more than their value, for the betterment of the world (*tikkun olam*).

Ibid

The question was raised: Does *tikkun olam* relate to the burden which may be imposed on the community or to the possibility that the activities [of the bandits] may be stimulated?

Jerusalem Talmud Sanhedrin 4:9

Therefore man was created single in the world to teach that for anybody who destroys a single life it is counted as if he destroyed an entire world, and for anybody who preserves a single life it is counted as if he preserved an entire world.

W. Kip Viscusi Pricing Lives Guideposts for a Safer Society p. ix

In their product safety decisions, companies place a finite value on life at least implicitly every time they make a product that is not risk-free. Similarly, each of us also places a value on risks to our lives whenever we undertake potentially risky behaviors.

Responsa of the Meir of Lublin 16 (16th cent. Poland)

The definition of "their worth" is the amount they could be sold for on the slave market... And even though, in our lands, slaves aren't sold nevertheless, in our times we must evaluate how much they could be sold for in places were slaves are still sold, like in Muslim lands.

W. Kip Viscusi Pricing Lives Guideposts for a Safer Society p. ix p 5-6

Both OSHA and OMB valued the lives saved based on what OSHA termed the "cost of death," or the **present value of the medical costs and lost earnings that would be saved by preventing workers from being killed by chemical exposures.** ... My estimate of the value of a statistical life at that time was \$3 million per expected fatality prevented... Where did this \$3 million figure come from? The average annual worker fatality risk at that time was 1/10,000, which is more than double the current level of dangerousness. In return for bearing this risk, workers received an annual wage premium of \$300, where this amount was estimated statistically controlling for other aspects of the job and worker characteristics. The result is that for a group of 10,000 workers, on average one of them would be killed on the job in the coming year. The amount of compensation that this group of 10,000 workers would receive for the one expected death is $10,000 \times \$300$, or \$3 million. **Thus, the value of a statistical life is simply the total amount of compensation required per expected workplace death.**

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף מה עמוד

א

מתני'. אין פודין את השבוין יתר על כדי דמיהן, מפני תיקון העולם

שם

גמ'. איבעיא להו: האי מפני תיקון העולם - משום דוחקא דצבורא הוא, או דילמא משום דלא לגרבו ולייתו טפי

תלמוד ירושלמי סנהדרין ד:ט

כְּלִי-הַמְאֲבָד נֶפֶשׁ אַחַת מֵעֲלִין עָלָיו כְּאִילוֹ אֵיבָד עוֹלָם מְלֵא. וְכִלִּי-הַמְקַיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת מֵעֲלִין עָלָיו כְּאִילוֹ קִיֵּם עוֹלָם מְלֵא

שו"ת מהר"ם מלובלין סימן טו

ופירושו של כדי דמיו היינו כפי מה ששוה למכור בשוק כעבד... ואע"ג דבארצינו זה אין רגילות למכור עבדים ושפחות בשוק מ"מ בזמנינו צריכין להעריך דמיו כמה היה שוה לימכר בשוק שמוכרין שם עבדים ושפחות כגון בארץ ישמעאל

Babylonian Talmud Gittin 58a

Our Rabbis have taught: R. Joshua b. Hananiah once happened to go to the great city of Rome, and he was told there that there was in the prison a child with beautiful eyes and face and curly locks. He went and stood at the doorway of the prison and said, Who gave Jacob for a spoil and Israel to the robbers? The child answered, Is it not the Lord, He against whom we have sinned and in whose ways they would not walk, neither were they obedient unto his law. He said: I feel sure that this one will be a teacher in Israel. I swear that I will not budge from here before I ransom him, whatever price may be demanded. It is reported that he did not leave the spot before he had ransomed him at a high figure, nor did many days pass before he became a teacher in Israel. Who was he? — He was R. Ishmael b. Elisha.

Solomon Luria Yam Shel Shlomo Gittin 4:66 (16th Cent. Poland)

I heard about a who was imprisoned many years and the agent demanded a larger some which the community wanted to pay, but Maharam of Rothenberg wouldn't let them since he said we don't redeem captives for more than their value. And I question this since he was such a great sage, and there were none like him in his generation, it would have been permitted to redeem him for all the money in the world

Babylonian Talmud Ketubot 50a

Rabbi Ile'a said: In Usha the Sages instituted that one who dispenses his money to charity should not dispense more than one-fifth. That opinion is also taught in a baraita: One who scatters should not spend more than one-fifth, lest he renders himself destitute and need the help of other people.

Tosfot on Gittin 58a (12th-15th Cent. France and Germany)

Whatever the price may be - When there is danger to life, we redeem captives for more than they're worth.

Solomon Luria, Yam Shel Shlomo 62

In a case where there is danger to the life of the captive, the principle of "we don't redeem him a second and third time" is nullified. Similarly, the principal of "we don't redeem for more than their value" is also nullified.

Responsa of Rabbi Moshe Feinstein Yoreh Deah 1:143 (20th Cent. USA)

In practice, one should not spend more than one fifth of their property unless it is out of concern for saving a life.

תלמוד בבלי מסכת גיטין דף נח עמוד א

ת"ר: מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהלך לכרך גדול שברומי, אמרו לו: תינוק אחד יש בבית האסורים, יפה עינים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים. הלך ועמד על פתח בית האסורים, אמר: המי נתן למשיסה יעקב וישראל לבוזזים? ענה אותו תינוק ואמר: הלא ה' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך ולא שמעו בתורתו. אמר: מובטחני בו שמורה הוראה בישראל, העבודה! שאיני זו מכאן עד שאפדנו בכל ממון שפוסקין עליו. אמרו: לא זו משם עד שפדאו בממון הרבה, ולא היו ימים מועטין עד שהורה הוראה בישראל. ומנו? רבי ישמעאל בן אלישע.

ים של שלמה מסכת גיטין פרק ד:סו

שמעתי על מהר"ם מרוטנבר"ק זכרונו לברכה, שהיה תפוס במגדול אייגזהם כמה שנים, והשר תבע מן הקהלות סך גדול, והקהלות היו רוצים לפדותו, ולא הניח, כי אמר אין פודין השבויים יותר מכדי דמיהם. ותמה אני, מאחר שהיה תלמיד חכם מופלג, ולא היה כמותו בדורו בתורה ובחסידות, ושרי לפדותו בכל ממון שבעולם

תלמוד בבלי כתובות ס.

אמר רבי אילעא, באושא התקינו: המבזבז — אל יבזבז יותר מחומש. תניא נמי תנאי: המבזבז — אל יבזבז יותר מחומש, שפא יצטרף לברייתא.

תוספות מסכת גיטין דף נח עמוד א

כל ממון שפוסקין עליו - כי איכא סכנת נפשות פודין שבויין יותר על כדי דמיהן

ים של שלמה סב

היכא שהוא סכנת נפש ביטל הא דאין פודין כששנה ושילש, הוא הדין ביטל הא דאין פודין בשבויים יותר מכדי דמיהן, וכן המנהג

שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק א סימן קמג

למעשה אין לבזבז יותר מחומש אם לא לחשש פקוח נפש

Maimonides' Commentary on the Mishna Gittin Chapter 4
(12th cent. Spain)

If we redeem them for more than their value, then the non-Jews will capture more people.

Mishna Ohalot 7:6

If a woman is having trouble giving birth, they cut up the child in her womb and brings it forth limb by limb, because her life comes before the life of [the child]. But if the greater part has come out, one may not touch it, for one may not set aside one person's life for that of another.

Maimonides Laws of the Foundations of Torah 5:5 (12th cent. Spain)

If gentiles tell [a group of] women: "Give us one of you to defile. If not, we will defile all of you," they should allow themselves all to be defiled rather than give over a single Jewish soul to [the gentiles].

Similarly, if gentiles told [a group of Jews]: "Give us one of you to kill. If not, we will kill all of you," they should allow themselves all to be killed rather than give over a single soul to [the gentiles].

Beit Yosef, Choshen Mishpat 426 (16th Cent. Spain)

In the Jeruslaem Talmud, they conclude that one must put themselves into a situation of potential danger (in order to save someone else) and it seems that the reason is because the other person is being saved from certain danger while the other is entering only into potential danger.

פירוש המשנה לרמב"ם מסכת גיטין
פרק ז

[ו] אם נפדה אותם ביותר על דמיהם ישתדלו הגוים לשבותם.

משנה אהלות ז:ו

האשה שהיא מקושה לילד, מחתכין את הולד במעיה ומוציאין אותו אברים אברים, מפני שחיה קודמין לחייו. יצא רבו, אין נוגעין בו, שאין דוחזין נפש מפני נפש:

הרמב"ם הלכות יסודי התורה ה:ה

נשים שאמרו להם עובדי כוכבים תנו לנו אחת מכן ונטמא אותה ואם לאו נטמא את כולכן יטמאו כולן ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל, וכאם אמרו להם עובדי כוכבים, תנו לנו אחד מכם ונהרגנו, ואם לאו נהרוג כולכם - יהרגו כולם, ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל.

בית יוסף חושן משפט סימן תכז

בירושלמי מסיק אפילו להכניס עצמו בספק סכנה חייב ע"כ ונראה שהטעם מפני שהלה ודאי והוא ספק:

Responsa Aseh L'cha Rav 7:53. (20th Cent. Israel)

Rabbi Shlomo Goren in his above-mentioned article states several times that this deal increased the power of the murderers by releasing such a large number of trained terrorists, etc. And this idea is correct, except did those who were involved in carrying out this deal did not understand this simple thing?! Rather, as clarified by the Minister of Defense, there was another important point, and that is the morale of IDF soldiers. When a soldier knows that if he is captured, the entire State of Israel stands behind him to liberate him, he will surrender his soul in battle without fear and apprehension, but if the law is enforced that no one is redeemed at an excessive price, even in this case, when soldiers are sent on a national mission to war, then seemingly every soldier in his heart will say that he is better off retreating and not being captured. And who is it that will now measure what the greater security damage is, strengthening the power of the terrorists by releasing their comrades, or strengthening the morale of IDF soldiers in future wars if they will occur, God forbid?...

Therefore, it does not appear that the Israeli government acted in violation of the law. And it is even possible that her judgment was precisely in accordance with a halakhic innovation that the sages of the Torah would renew in this case.

Rabbi Israel Rosen, *The Release of Captives at an 'Excessive Price' that is Not Monetary in Techumin 30, page 95 (20th-21st cent. Israel)*

Indeed, if the question a situation emerges in which there is a question about whether a family or public must pay a huge ransom to a gang of criminals who kidnapped a person or a child, and the 'redemption' is indeed limited to a monetary payment - then the discussion on this issue will be relevant. On the other hand, regarding the question facing the State of Israel regarding the release of prisoners at the cost of releasing many terrorists - in my opinion, the law is neutral, and leaves the tactical consideration to the governmental, state leadership.

And in general, in areas of governmental policy, the 'kingdoms' are given extensive freedom to act as they see fit, and not everything is drawn 'from an explicit section' in the Shulchan Arukh.

שו"ת עשה לך רב חלק ז סימן נג

ואם בסברא עסקינן הנה כו' הגר"ש גורן במאמרו הנ"ל כמה פעמים, שעסקא זאת הגבירה והגדילה את כחם המספרי ואיכותי של המרצחים ע"י שחרור מספר כה גדול של מחבלים מאומנים וכו'. וזו סברא נכונה היא, אלא שנשאל נא, וכי אותם שעסקו בביצוע עיסקא זאת לא הבינו דבר פשוט זה, אלא כפי שהוברה בין היתר ע"י שר הבטחון, נגד עיני הממשלה שהחליטה, עמדה נקודה חשובה נוספת, והיא המורל של חיילי צה"ל. כאשר חייל יודע שאם יפול בשבי, מדינת ישראל כולה ניצבת מאחריו לשחררו, ימסור נפשו בשעת קרב ללא פחד ומורא, אך אם יופעל הדין שאין פודין שבויים יתר על כדי דמיהן, גם במקרה זה, כאשר חיילים נשלחים בשליחות האומה למלחמה, אז מן הסתם יאמר כל חייל בלבו מוטב לסגת ולא ליפול בשבי. ומי הוא זה אשר ימדוד עתה מה הנזק הבטחוני הגדול יותר, חיזוק כחם של המחבלים ע"י שחרור חבריהם, או חיזוק המורל של חיילי צה"ל במלחמות עתידות אם תקראנה ח"ו.

לכן, אין נראה לענ"ד שממשלת ישראל פעלה בניגוד להלכה. ויתכן אף ששיקול דעתה היתה דוקא תואמת חידוש הלכתי שחכמי התורה היו מחדשים במקרה זה.

הרב ישראל רוזן שחרור שבויים במחיר מופקע' שאיננו כספי בתחומין ל, דף 95

אכן, אם תעמוד על הפרק, חלילה, שאלת מחויבות משפחתית או ציבורית לשלם כופר עתק לכנופיית פושעים שחטפו אדם או ילד, וה'פדיון' אכן מתמצה בתשלום כספי - אזי הדיון מכה סוגיא זו יהיה רלבנטי. מאידך גיסא, בשאלה הניצבת במדינת ישראל על אודות שחרור שבויים במחיר שחרור מחבלים רבים - לדעתי ההלכה ניטראלית, ומשאירה את השיקול הטקטי למנהיגות השלטונית, הממלכתית.

ובכלל, בתחומי מדיניות שלטונית ניתן חופש נרחב ל'מלכות' לנהוג כמיטב שיפוט, ולא הכל נשאל 'מסעיף מפורש' בשו"ע